

trăgea dintr'un tată, din moși și strebuni pré străluciți, fu omorît din cauza unor bănueli de seditiune; Marcu Fulviu consular fu uccis cu copii sei. Printr'un asemenea senatu-consult republica fu încredințată consulilor Caiu Mariu și Luciu Valeriu.¹ Óre mórtea și pedépsa cerute de republică asteptarö uă singură zi măcar pe Luciu Saturninu² tribunul poporului și pe Caiu

rului în contra opresiunii patricilor, dar ambi căzurö victime resimțimentalüi patricilor. Caiu Gracchu, dupe mórtea frate-sëu Tiberiu (vezi nota precedentă No. 1. pag. 11.) luò el apărarea poporului. Ca tribun, reînolegea Agrariă și mai adăogö și altele nouë, tóte odióse patricilor. L. Opimiu Nepote, inamicul sëu personal, venind la consulat, călcò multe din aceste legi, cu tóte reclamările lui Gracchu și a lui Marcu Fulviu Flaccu, amicul sëu, care în fine resculö poporul și 'l dusse în muntele Aventin. Opimiu armò în contra lor, pusse plețü pe capetele acestor duoi șefi pe cari le plăti cu greutatea aurului, omori trei mié cetățeni resculați, ér cadavrele lor le aruncò în Tibru, în care faptă, zice Val-leiu Paterculu, pare că consolu avea în vedere mai mult resbunarea urei salle personale de cât vindicta publică. — Acésta fu în anul 121 ant. Chr. — Opimiu avu barbaria a omori și pe cei duoi fié ai lui Flaccu, din care unul era anché copil. El fu primul Roman care applicò dictatura în tótă rigórea sa; dar sfirși réú, căci mai târziü, corrupt de Jugurtha prin bané, fu accusat și osindit prin sentința cea mai infamantă: îmbătrini în rușine, obiectul urei și disprețului poporu'ui, pe care cruzimea acestüi consule îl aruncasse în consternațiune (Plut. Grac, Cap. XLIX și L).

1. — Mariu Nepos VI și L. Valeriu Flaccu, consulü la an. 100 a Chr.

2. — L. Saturninu fusesse questor și de dué ori tribun al poporului. În acéstă din urmă calitate favorisasse puternic ellecțiunile lui Mariu în al patrulea și al șéselea consulat. Doritor de a face să i se